

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 32573

гр. София, 18.09.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 51 СЪСТАВ, в закрито заседание на осемнадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВЕТА В. ИВАНОВА

като разгледа докладваното от ИВЕТА В. ИВАНОВА Гражданско дело № 20221110143086 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по предявен от Л. П. М. срещу Нов български университет осъдителен иск с правно основание чл. 49, вр. 45 ЗЗД за заплащане на сумата от 6 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди – стрес, негативни емоции, обида, безпомощност, вследствие от противоправно поведение на ответното учебно заведение, изразяващо се в незаписването ѝ като студент по съвместна магистърска програма „Дигитален маркетинг и социални медии“ за академичната 2021 г. – 2022 г. на Университета в Йорк и Нов български университет, при създадена и поддържана представа у ищцата, че е била записана, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 09.08.2022 г., до окончателното изплащане на сумата.

С депозирания в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК писмен отговор ответникът Нов български университет отправя искане по чл. 219, ал. 1 ГПК за привличане в настоящия процес като негови подпомагащи страни на лицата Т П Т, Д К П и на „Сити Колидж“ – Европейски Университетски Комплекс към Йоркския университет.

С определение от 19.06.2023 г. по чл. 140 ГПК, при извършената по реда на чл. 145 ГПК проверка относно редовността на направените искания от страните, съдът е указал на ответника да обоснове си интерес от искането по чл. 219, ал. 1 ГПК чрез посочване на фактическите/правни основания, поради които счита, че тези лица имат интерес решението да бъде постановено в полза на Нов български университет, чрез посочване наличието на конкретно основание за реализиране на регресната им отговорност, както и да представи доказателство относно правосубектността на „Сити Колидж“ – Европейски Университетски Комплекс към Йоркския университет, съгласно законодателството на държавата, в която е учредено и съществува, с указание, че в противен случай искането за допускане на участието на тези лица като подпомагаща страна в процеса на страната на ответника ще бъде оставено без уважение.

За изпълнение на указанията по делото е постъпила писмена молба от 06.07.2023 г. от ответника НБУ, представляван от проф. П Д, ректор на висшето учебно заведение, в който се посочва, че предвид изложените от ищцата твърдения лицата Т Т и Д П да са представители на НБУ и в това си качество същите са поддържали заблуждението у нея, че е записана като студент в съвместна магистърска програма, то при евентуално осъдително решение ответната страна следва да разполага с правната възможност за насочване на регресен иск спрямо тези две физически лица, като представители на „Сити Колидж“. В

уточнителната молба ответникът изрично отрича между учебното заведение и посочените лица да има договорни правоотношения, НБУ да е възлагало извършването на работа, както и същите да са действали като негови представители. Поддържа, че тези лица са наети от „Сити Колидж“ - Европейски Университетски Комплекс към Йоркския университет и са негови представители във връзка със споразумение от 22.07.2021 г. за осъществяване на програми за двойна диплома. Посочва се, че лицето Д П е мениджър на „Сити Колидж“ за България, като в това си качество се занимава с набирането на студенти за обучение в съвместните магистърски програми на Йоркския университет и НБУ, а лицето Т Т е програмен координатор на Университета в Йорк за България, т.е. касае се за лица, които са представители на „Сити Колидж“. Правния си интерес от привличане на това лице като подпомагаща го страна ответникът обосновава с възможността, с която НБУ би следвало да разполага за предявяване на регресна претенция в случая на постановяване на осъдително решение по настоящото дело, предвид наличието на постигнато споразумение между учебните заведения.

Съдът, като взе предвид изложените от ответника доводи и твърдения в депозираните по делото писмен отговор и уточнителна молба, както и предмета на делото, очертан от твърденията на страните, намира искането му по чл. 219, ал. 1 ГПК се явява частично основателно – в частта относно конституиране на лицата Т П Т и Д К П, и неоснователно по отношение на „Сити Колидж“ – Европейски Университетски Комплекс към Йоркския университет, като съображенията за това са следните:

Съгласно разпоредбата на чл. 219, ал. 1 ГПК в първото заседание за разглеждане на делото ищецът, а с отговора на исковата молба – ответникът, може да привлече трето лице, когато това лице има право да встъпи, за да помага, а в разпоредбата на чл. 218 ГПК е прието, че трето лице може да встъпи в делото до приключване на съдебното дирене в първата инстанция, за да помага на една от страните, ако има интерес решението да бъде постановено в нейна полза.

При анализа на посочените разпоредби следва, че задължителна предпоставка, обуславяща участието на едно лице като подпомагаща страна за ищеца или ответника е наличието на правен интерес. Такъв интерес е налице когато съдебното решение, постановено срещу подпомаганата страна, би се отразило върху правната сфера на третото лице, поради което то следва да участва в процеса и да помага на същата тази страна с цел постановяване на благоприятно за нея решение. Привличането на трето лице - помагач в процеса е средство за защита и право на привличащата страна, чрез което тя цели да улесни защитата си срещу противната страна с помощта на привлеченото лице, като при неблагоприятен за нея изход на делото да подчини привлеченото лице на задължителната сила на мотивите. Конституирането на трето лице - помагач има за цел да обвърже същото в отношенията му със страната, на която помага или която го е привлякла със задължителната сила на мотивите на решението.

В настоящия случай се касае за производство, образувано по предявен осъдителен иск с правно основание чл. 49, вр. 45 ЗЗД за заплащане на парично обезщетение за претърпени от ищцата неимуществени вреди вследствие от противоправно поведение на ответното учебно заведение, изразяващо се в незаписването ѝ като студент по съвместна магистърска програма „Дигитален маркетинг и социални медии“ за академичната 2021 г. – 2022 г. на Университета в Йорк и Нов български университет, при създадена и поддържана представа у ищцата, че е била записана. При така предявена искова претенция сред подлежащите на доказване факти е наличието на основание за ангажиране на отговорността на ответника за вредите, причинени от лицата, на които същият е възложил извършване на работата, при или по повод изпълнението ѝ, без да е необходимо установяване на прекия причинител.

Предвид характера на предявения осъдителен иск и с оглед изложените в исковата молба твърдения на ищцата относно поддържана комуникация с конкретни представители

на ответното учебно заведение във връзка със записването и обучението по съвместната магистърска програма, то съдът намира, че в случая за ответника е налице правен интерес от привличане като подпомагащи го страни на лицата Т П Т и Д К П, сочени като негови представители, тъй като последните имат интерес да помагат на ответната страна с цел постановяване на благоприятно за нея решение, доколкото при евентуално осъдително решение по настоящото дело за ответника съществува принципната възможност за регресни претенции, следваща от разпоредбата на чл. 54 ЗЗД, съгласно която лицето, което отговаря за вреди, причинени виновно от друго, има иск против него за това, което е платил – в случай на установяване на прекия причинител на вредите.

По отношение на „Сити Колидж“ – Европейски Университетски Комплекс към Йоркския университет обаче съдът намира, че посочените предпоставки, обуславящи основателността на искането на ответника по чл. 219, ал. 1 ГПК, не са налице. В отговора на исковата молба ответникът излага доводи, че между това учебно заведение, Йоркския университет и НБУ е подписано споразумение от 22.07.2021 г. за осъществяване на програми за двойна диплома, съгласно клаузите на което „Сити Колидж“ и НБУ следва заедно да определят кои кандидат-студенти следва да бъдат приети и записани като студенти съгласно нарочни критерии, описани в Приложение № 1 към Споразумението, процесът на прием се управлява именно от двете заведения в съответствие с българското законодателство, като е изложил твърдения, че именно НБУ законосъобразно е отказал да запише Л. М. като студент в конкретната магистърска програма „Дигитален маркетинг и социални медии“. В уточнителната молба от 06.07.2023 г. Нов български университет обосновава интереса си от искането си по чл. 219, ал. 1 ГПК по отношение на това лице с довод, че НБУ следва да разполага с правна възможност за ангажиране на отговорността му при евентуално осъдително решение по делото. Не се посочва обаче от какво произтича тази отговорност – дали се касае за конкретна клауза от споразумението или за извъндоговорен източник за това. Същевременно, както се изясни, предмет на настоящото дело е осъдителен иск по чл. 49, вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД, основан на деликтната отговорност – за обезщетяване на вреди, причинени вследствие от непозволено увреждане, а не искова претенция за вреди от неизпълнение на договорно задължение. Наред с това, съдът съобрази, че в исковата молба липсват и изложени твърдения това учебно заведение, чрез свои представители, да е създадо у ищцата представата, че е записана като студент по съвместна магистърска програма, а в отговора на исковата молба ответникът посочва, че отказът за записване на ищцата като студент е именно на НБУ.

Бланкетното посочване, че при уважаване на исковата претенция ответната страна би следвало да има възможност да реализира регресната отговорност на подпомагащата страна, без уточняване основанието на последния и на правата, които ще бъдат предмет на негова защита, не представлява мотивиран и обоснован интерес от търсеното участие на трето лице – помагач в процеса. Липсата на изложени от ответника твърдения, въпреки дадената възможност за това, относно конкретното основание за бъдещото ангажиране на отговорността на „Сити Колидж“ – Европейски Университетски Комплекс към Йоркския университет обуславя оставяне без уважение на искането по чл. 219, ал. 1 ГПК по отношение на това лице. В допълнение следва да се посочи и, че представените от ответника с молбата от 06.07.2023 г. доказателства, не са от естество да установят по категоричен начин правосубектността на "Сити Колидж" – Европейски Университетски Комплекс към Йоркския университет съгласно законодателството на държавата, в която е учредено и съществува, тъй като единият документ представлява потвърждение за валидност на номер по ДДС, а другият не е съставен на български език, който е процесуалният език по делото съгласно чл. 4, ал. 1 ГПК.

По изложените съображения съдът намира, че искането на ответника за конституирането на „Т Т и Д П като подпомагаща страна на Нов Български университет следва да бъде уважено, а искането му за конституирането като подпомагаща го страна на

„Сити Колидж“ – Европейски Университетски Комплекс към Йоркския университет – оставено без уважение.

Новоконституираните страни следва да бъдат призовани за откритото съдебно заседание, като на същите бъдат връчени преписи от исковата молба, писмения отговор, доклада по делото и от настоящото определение.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

КОНСТИТУИРА на основание чл. 219, ал. 1 ГПК Т П Т с адрес: град П, кв. „Г“ ***, ***, ***, като трето лице-помагач на страната на ответника Нов български университет.

КОНСТИТУИРА на основание чл. 219, ал. 1 ГПК Д К П с адрес: град село Бистрица, Столична община, ул. „Г“ ***, като трето лице-помагач на страната на ответника Нов български университет.

ПОДПОМАГАЩИТЕ СТРАНИ да се призоват за откритото съдебно заседание, като на същите се връчат преписи от исковата молба, уточнителните молби, писмения отговор, доклада по делото и от настоящото определение.

УКАЗВА на подпомагащите страни, че могат да вземат становище по проекта – доклада и да изразят становище по твърденията на страните, най-късно в първото по делото открито съдебно заседание.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ответника Нов български университет за конституиране на „Сити Колидж“ – Европейски Университетски Комплекс към Йоркския университет, като трето лице – помагач на страната на ответника.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО в частта, в която искането по чл. 219, ал. 1 ГПК е оставено без уважение, подлежи на обжалване от ответника с частна жалба, пред Софийски градски съд, в едноседмичен срок от получаване на препис, а в останалата част не подлежи на самостоятелно обжалване.

ПРЕПИС от определението да се изпрати на страните, в т. ч. на новоконституираните подпомагащи страни.

Съдия при Софийски районен съд: _____